

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo p[ri]m[us]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

pōt eē dei charitas. vñ. j. Jo. ij. Nolite diligere mūdū: neq; ea q̄ in mūdō sunt: qm̄ si q̄s diligit mūdū n̄ ē charitas p̄ris i illo. Sola at̄ ē charitas q̄ facit sursum ascendere. Aug. Amor me? pōd? meū eo feror? q̄ cūq; feror? **Figura. iij. Reg. ij.** Helias cū trāssisset aq̄s iordanis in curru igneo eleuatus est in celū. Expone Iordanis in terpretatur riuus iudicij. Faciat q̄ vnusq; q̄ iudiciū de se et trāseat aq̄s mūdane p̄cū p̄fectie et sic dō p̄ gratiā et charitatē recōcti liabit et in charitatē seruiore ascēdet i celū. Nā vt d̄r Ja. j. Coronā uitę re. p̄misit deo diligētib; se.

Secūdo ar. In p̄ce. zc. Nūc de tertio qd̄ ē mysteriū gl̄iosissime exaltatiōis q̄ sedet ad dexterā p̄ris. A dextris inq̄. i. ad eq̄litate p̄ris q̄ntū ad diuinitatē: et i bonis p̄ris portioib; p̄ ceteris creatur; q̄ntū ad hūanitatē. Sedet inq̄ nō solū p̄ se sed etiā p̄ nob. Ro. viij. Qui ē ad dexterā et interpellat p̄ nob. Est at̄ in h̄ p̄rem plāda n̄re p̄mōtiōis vtilitas p̄cipue q̄ ad tres virtutes theologicas.

Primo ad fidei firmioris certificationē.

Secūdo ad certioris spei subleuationē.

Tertio ad feruentioris charitatis affectiōnem.

Primo ad firmioris fidei certificationē q̄ maxime p̄ h̄ certifiat q̄ vt dixerat impletū est. Vñ dixerat Jo. xiiij. Glādo ad patre. Et nūc dixi vobis p̄us q̄ fiat vt eū factū fuerit credatis scz q̄ ego sū deo. Leo papa ser. de ascēsiōe. Tūc ad equalē p̄ri filiū cruditor fides gressu mētis cepit ascēdere. Et Aug. sup illo Jo. xiiij. Si diligeretis me gauderet; vtiq; q̄ vado ad patre zc. Jo subtrahō formā istā serui in q̄ pater maior me est: vt deū sp̄ualiter vide re possitis. **Secūdo ad spei subleuationē.** Sperare eim̄ debem; q̄ vbi ē caput illic est et mēbra. Vñ ip̄e dñs dicebat Jo. xiiij. Accipia vob; ad meipsum vt vbi ego sum et vos sit; Leo papa. Vbi ascēsiō nōstra ē p̄uictor q̄ p̄cessit gl̄a capitis eo sp̄el sedit et corpis. Nā et ip̄e p̄or ascēdit vt visū oñderet. Michę. ij. Ascēdit pandēs iter an̄ eos. Aug. Quia fact; est tibi saluator surget ambula habes q̄: noli p̄gredere. s. vt puenias vbi tā introiuit ch̄us et sedet ad dexterā p̄ris. Jo d̄r paul; Heb. vj. Lō

fugim; ad tenendā p̄positā spem quā sic ancoram aie habem; tutā atq; firmā et incedentē vsq; ad interiora velaminis vbi p̄ cursos p̄ nob introiuit iesus. **Tertio ad feruentioris charitatis affectiōnem.** Ad h̄ ei ascēdit et sedet ad dexterā p̄ris vt ad se trahat corda n̄ra. Nā vt d̄r Matth. vj. Vbi ē thesaurus tuus ibi est et cor tuū thesaurus aut̄ hūani gñis est ip̄e ch̄us. Item vt inde nobis trāsmittat sp̄m̄ sc̄m̄ cuius p̄ncipale donū est charitas. Vñ dicebat dñs Jo. xiiij. Expedi vob; vt ego vadā. Si em̄ nō abiero paraclēt; nō veniet ad vos. Si at̄ abiero mittā eū ad vos. Hoc discipulis dicebat. Sim; igit et nos discipuli ch̄i et sic sperare poterim; aduētum sp̄s̄ sc̄i. Sed interim oratiōi instem; sc̄o desiderio flagrātes qd̄ maxie disponit ad susceptionē sp̄s̄ sc̄i. **Exēplū de apostol; q̄ h̄ tempe intermedio erant pseuerantes in oratiōe: vt h̄r Act. j.** Et ipsi orantibus affuit sp̄s̄ sc̄us. Vñ cantat eccl̄ia. Quātib; apostolis deū venisse nūciat.

Tertio ar. Aud. Si q̄ dñs fideles fuerim; securi eē possum;. Dñs ei nob; sedem̄ hereditatē celestē: et p̄cessit eius possessionē acceptur;. S; h̄ mltū timere dēm;: ne ex n̄ra maliciā h̄mōi hereditas a nob; sit aliena. Nā vt dicit iura. Qui seu h̄ dū alienat cadit a iure feudi et dñs illud alij p̄cedere p̄ lib. feudoz. Costi tutiōe. Si elietul;. Et de feudis. c. ij. Propōe casum de eo q̄ veditit hereditate suā quaz fr̄ ei; redēmit volēs eā sibi reddere: quaz redditā itez ille alienauit: et sic merito amisit. Expōe et applica qm̄ qm̄ peccat alij q̄s alienat a se hereditatē celestē. j. Cor. vj. An nescit; q̄ iniq; regnū dei nō possidebunt. Nolite errare: neq; fornicari;: neq; idolis seruiētes: neq; adulteri;: neq; molles: neq; masculoz; p̄cupitores: neq; fures: neq; auari;: neq; ebriosi;: neq; maledicē: neq; rapaces: regnū dei possidebūt.

Dñica infra octa. ascen. Sermo p̄m;

Stote p̄r.

Eccl̄. j. Pe. iij. Cū venerit paraclētus quē ego mittā vob; a p̄re sp̄m̄ veritatis q̄ a p̄re p̄cedit ille: testimonij p̄bi. de me. et vos testimonij p̄

res sicut colūbe. Est autē in serpēte triplex
p̄siderāda prudētia a nobis imitanda.

Prima est prudētia sollicitē custodi-
tionis.

Secūda ē p̄grue renouatiōis.

Tertia ē caute euasiōis.

Prima igit̄ r̄. qz vīcz oīa mēbra exponit vt
p̄ncipalioē p̄c. s. caput custodiat. Vñ p̄
aquā narās caput elenat ne submergat.
Sic z corp⁹ exponere debem⁹ vt aīa cu-
stodiat z caput mētis eleuare ne delicia-
rū aq̄s submergat. Deuter. iij. Nāz tuā
sollicitē serua. Vñ Matthe. xvj. Quid p̄
dest hōi si vni. mū. lu. aīe p̄o sue r̄c. Se-
cūda ē prudētia debite renouatiōis qz vī-
delz serpēs renouari cupiēs p̄ foramē ar-
tū trāst̄ pellē veterē exuens postea q̄ for-
aquā porauit. Sic z hō f̄nuari volēs a-
quā for̄ viuī. i. sacre doct̄rie haurire dz z i
arto p̄nie foramine pellē veterē hōis. Ama-
lā p̄suetudinē exuere nouū hōiem q̄ f̄m
deū creat⁹ ē inducēdo z peti venenū in cō-
fessioē totalit̄ euomēdo. Eph. iij. Depo-
nite vos f̄m p̄stinā cōuersationē veterem
hōiem q̄ corrupit̄ f̄m desideria erroris.
Renouamini autē in spū mēt̄s v̄se z indui-
te nouū hōiem q̄ f̄m deū creat⁹ ē in iusti-
tia z sc̄ritate vitat̄. Tertia ē prudētia
caute euasiōis. Serpēs em̄ q̄ d̄r asp̄is vt
incārationē euadat aures suas obturat.
Vñ cū cauda alcerā terra sup̄ quā aures
firmat. Sic et hō dz euadere diabolū in-
cātorē z t̄ratiōes ei⁹ aures cordis ob-
turādo ex p̄sideratiōe finis n̄f̄i q̄ est sicut
cauda: z ex p̄sideratiōe corporis fragilita-
tis q̄ est ex terra. Ps. Sic aspidis surdez
obturantis aures suas. Exēplū inductū
vñ ad p̄sideratiōē n̄re miserie fragilita-
tis z finis n̄f̄i. Rex q̄dā erat nūq̄ ridens
qm̄ iūq̄ festū fieret. Semel a quodā a-
mico suo reprehensus sup̄ hoc dixit ei q̄
altas sibi r̄nderet fecit ergo parari cathe-
drā cū pedib⁹ putridis z collocari eaz q̄d
mō sup̄ fornacē ardētē z desup̄ gladiū z
p̄dētē cū fragili chordula. Quo sic dispo-
sito illū rep̄nsorē iussit sedere in cathe-
dra et q̄rtuor hōies cū q̄rtuor gladijs col-
locari iuxta eū. vñū retro: aliū aīz: alium a
dextris: aliū a sinistris: z apporari coraz
eo cibaria delectabilia: z ioculatores ad
gaudiū excitātes. Et his factis iuitauit

eū rex ad ridendū. Et ille dixit. Et quō ri-
dere possum? Si habere oīa mūdi delecta-
tabilia cū istis incōmodis z piculis q̄ vi-
deo supra infra z iuxta me: non tñ ridere
possem. Tunc ait rex. Et ego quō ridere
possum q̄ntacūq̄ sint festa corā me: q̄ ama-
ritudinē peccatorū meorū post me: incerti-
tudinē futuroz aī me: vexatiōes aduersi-
tatiū p̄ntium a sinistris: nocumēta p̄sp̄ri-
tatiū a dextris tāq̄ gladios acutos: distri-
ctionē diuine s̄nie sup̄ me: voraginē inferni
infra me p̄sidero. Et inter hec p̄stitutus
sum in hac fragili sede de q̄ q̄ridie p̄cipita-
ri expecto. Hec pericula cogitate o pecca-
tores z tāq̄ prudentes studeatis euadē-
re. Hier. l. Fugite de medio babilonis
vt saluet vnusq̄q̄ animā suā.

Tertius articulus. Aud. qm̄ bruta anī-
malia nos edocēt in futurū p̄uidere
z picula p̄cauere. Cauete ne negligaris z
inueniamini de nūero non prudentiū sed
stultoz. Morate q̄ dicit lex. Stultis non
cōsuetū est succurrere: sed errantib⁹. ff. de
iur. z feti ignozātia. l. vlt. §. vl. Et vigilan-
tib⁹ z nō negligentib⁹ f̄m urā subuenien-
dū est. De rex p̄mutatione. Cū vnuerso-
rū. Et de dona iter dilectos. Audite. Si
q̄s sufficienter p̄monitus z edoc⁹ de fu-
turo mort̄ periculo p̄ nihilo duceret nec
caueret nōne stultus reputaret: z si per-
iculū illū sc̄iēter icurreret: nōne merito ibi
relinq̄ret. Propone casū magis in piculis
lari z applica: qm̄ factis p̄moniti sumus de
piculis n̄re dānatiōis: iō caueam⁹. Qm̄
vt d̄r Eccl. iij. Qui amat piculū p̄bit i illo

Sermo. ij.

Stote pru.

r̄c. Nō nouerūt patres neq̄
ne. Jo. xvj. Tales nō sūt de
nūero prudētū qui nō habent sc̄iam dei.
Osee. iij. Nō est sc̄ia dei in terra. i. in cor-
de terrenis dedito: quia videlz deū post
ponit et obliuioni tradit. Nō em̄ p̄siderat
dei potentia neq̄ sapientia: neq̄ beniuo-
lentiam. De potentia de. j. Pe. v. Nulla
m̄ni sub potētī māū d̄i r̄c. De sapia Ro.
xj. D̄ altitudo ditiaz sapie z sc̄ie dei. r̄c.
De beniuolētia. ps. Sustate videte q̄ntā
suauis ē d̄s r̄c. Saluatio Estote r̄c.